

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
2. (hierna: de vreemdeling),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 maart 2012 in zaak nr. 10/40558 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 28 oktober 2010 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 maart 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en de minister voor Immigratie en Asiel opgedragen met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, onderscheidenlijk de vreemdeling hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling onderscheidenlijk de minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift aanvoert en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.
3. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling de moord op zijn broer en vader niet aannemelijk heeft gemaakt en daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning volgens het traumatabeleid, gelet op de medische informatie uit het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA), in samenhang met de omstandigheid dat de gestelde traumatische gebeurtenis past in het deel van het asielrelaas dat de staatssecretaris niet heeft betwist. De staatssecretaris voert aan dat uit het besluit van 28 oktober 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, volgt dat hij geen geloof hecht aan het asielrelaas van de vreemdeling. De overweging van de rechtbank dat de staatssecretaris niet heeft betwist dat de vreemdeling zich vrijwillig heeft aangesloten bij een vrijwilligersgroep van I , welke groep deel uitmaakte van de , lokale etnisch-Armeense paramilitaire groepen, berust daarom op een onjuiste lezing van dat besluit, aldus de staatssecretaris. Verder betoogt de staatssecretaris dat de verklaringen van

de vreemdeling over de moord op zijn broer en vader voortborduren op zijn ongeloofwaardig geachte gedwongen rekrutering, wat een essentieel onderdeel van het asielrelaas is. De rechtbank is er volgens de staatssecretaris bovendien ten onrechte aan voorbijgegaan dat hij tevens heeft overwogen dat de vreemdeling alleen van zijn moeder heeft gehoord dat zijn broer en vader zijn overleden en dat de vreemdeling niet weet van wie zijn moeder dit heeft vernomen. Voorts voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank ten onrechte het BMA-advies bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de gestelde traumatische gebeurtenis heeft betrokken, nu de grondslag van het traumatabeleid volgens paragraaf C2/4.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) niet het al dan niet medisch aangetoonde trauma van een vreemdeling is, maar de door een vreemdeling aannemelijk te maken gebeurtenissen die tot een veronderstelde traumatische ervaring leiden. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris daarom ten onrechte overwogen dat het besluit van 28 oktober 2010 in strijd is met artikel 3:46 van de Awb.

3.1. Volgens paragraaf C2/4.2 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, moet de betrokken vreemdeling de aangevoerde gebeurtenissen die tot een veronderstelde traumatische ervaring leiden, aannemelijk maken. De beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas geschiedt voorts op de gebruikelijke wijze.

3.2. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris de vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen. Nu de vreemdeling deze overweging in hoger beroep niet bestrijdt, moet van de juistheid ervan worden uitgegaan.

3.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3; www.raadvanstate.nl) zal voor de staatssecretaris, indien hij een vreemdeling één van de omstandigheden, bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000, heeft tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 (thans: C14/2.4) van de Vc 2000 van de verklaringen van die vreemdeling positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1; www.raadvanstate.nl) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan de rechter die beoordeling slechts terughoudend toetsen. De maatstaf voor die toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van dat relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in voornemen en besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van dat relaas heeft kunnen komen.

3.4. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 28 oktober 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, op het standpunt

gesteld dat alle verklaringen van de vreemdeling de vereiste positieve overtuigingskracht missen en daarom niet geloofwaardig zijn. Aan dit standpunt heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de hem gedwongen heeft gerekruteerd, nu zijn verklaring dat de dat heeft gedaan strijdig is met zijn verklaringen dat de hem niet heeft verplicht op een bepaalde plek te blijven en hem heeft toegestaan te gaan wandelen en hij zodoende simpelweg is weggelopen. Uit het algemeen ambtsbericht Armenië van de minister van Buitenlandse Zaken van 19 december 2006 (hierna: het ambtsbericht) blijkt eveneens dat de Fidaï uit vrijwilligersverbanden bestond en niet dat de personen gedwongen heeft gerekruteerd, aldus de staatssecretaris. De staatssecretaris heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat, nu hij de gedwongen rekrutering van de vreemdeling niet geloofwaardig acht, evenmin geloofwaardig is dat zijn broer en vader zijn gedood toen zij navraag naar hem deden bij de vrijwilligersgroep die de vreemdeling heeft gerekruteerd. De staatssecretaris heeft daarom niet beoordeeld of de vreemdeling wegens de gestelde moord op zijn broer en vader om redenen van traumata in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

3.5. De rechtbank heeft de tegenwerping van de staatssecretaris dat van de gedwongen rekrutering van de vreemdeling geen positieve overtuigingskracht uitgaat, niet getoetst, maar overwogen dat - wat hier ook van zij - de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees heeft voor vervolging bij terugkeer naar Armenië. In het kader van het traumatabeleid heeft de rechtbank vervolgens overwogen dat de staatssecretaris de rekrutering van de vreemdeling niet ongeloofwaardig heeft geacht en slechts heeft betwist dat deze gedwongen was. De rechtbank heeft overwogen dat de gestelde traumatische gebeurtenis, de moord op zijn broer en vader toen zij de vreemdeling zochten, in het deel van het asielrelaas van de vreemdeling past dat de staatssecretaris niet heeft betwist. De rechtbank heeft daarvoor van belang geacht dat de moord op de broer en vader van de vreemdeling geen verband houdt met zijn al dan niet gedwongen rekrutering, maar met een conflict over de etniciteit van zijn moeder. De staatssecretaris heeft zich daarom volgens de rechtbank niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, nu de gedwongen rekrutering niet geloofwaardig is, de vreemdeling de gestelde traumatische gebeurtenis niet aannemelijk heeft gemaakt.

3.6. De rechtbank heeft met de overweging dat de moord op de broer en vader van de vreemdeling geen verband houdt met zijn al dan niet gedwongen rekrutering, maar met een conflict over de etniciteit van zijn moeder, de grenzen van het geschil, bepaald door artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, miskend, nu de vreemdeling geen beroepsgrond met die strekking heeft voorgedragen.

Door bovendien niet te toetsen of de motivering die de staatssecretaris aan het desbetreffende standpunt ten grondslag heeft gelegd deugdelijk is, maar die motivering ondeugdelijk te achten omdat naar haar

oordeel uit de door de vreemdeling in de bestuurlijke fase afgelegde verklaringen kan worden afgeleid dat de moord op zijn broer en vader verband houdt met een conflict over de etniciteit van zijn moeder en niet met zijn gestelde gedwongen rekrutering, heeft de rechtbank voorts haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats gesteld van dat van de staatssecretaris.

De grieven slagen.

4. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond. Dat van de staatssecretaris is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 28 oktober 2010 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

5. De vreemdeling heeft betoogd dat hij gegronde vrees heeft voor vervolging wegens zijn desertie uit de Fidaï, nu na het ontstaan van de Republiek Armenië generaal in het Armeense leger en plaatsvervangend minister van Defensie is geworden. Volgens de vreemdeling heeft de staatssecretaris miskend dat het ambtsbericht van vrijwilligers spreekt, omdat zij niet werden betaald. Dat de Fidaï volgens het ambtsbericht uit vrijwilligersverbanden bestond, sluit volgens de vreemdeling ook niet uit dat de Fidaï gedwongen heeft gerekruteerd.

5.1. Gelet op het hiervoor onder 3.3. weergegeven toetsingskader en de onder 3.4. weergegeven motivering van het besluit van 28 oktober 2010 heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is. De staatssecretaris heeft de term vrijwilliger uit het ambtsbericht terecht uitgelegd als een persoon die uit vrije wil werkzaamheden verricht. Met de enkele stelling van de vreemdeling dat niet is uitgesloten dat de Fidaï tevens gedwongen rekruteringen heeft gepleegd, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat de Fidaï dat in zijn geval heeft gedaan. Hieruit volgt dat de staatssecretaris de gestelde traumatische gebeurtenissen in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten en zich daarom terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen traumata, als bedoeld in paragraaf C2/4.2 van de Vc 2000, aan de orde zijn. De staatssecretaris heeft de vreemdeling dan ook terecht geen verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 verleend.

6. Het beroep is ongegrond.

7. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 maart 2012 in zaak nr. 10/40558;
- IV. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

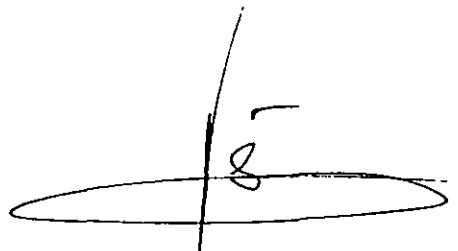
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2012

282-760.

Verzonden: 14 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser